

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกัมพูชา ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ¹

Developing Spelling Ability of Cambodian Students Using Spelling Exercises

Nutkrittta Nammontree, ญัฐกฤตา นามมนตรี²

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกัมพูชาตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกัมพูชาด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกัมพูชาก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนิสิตชาวกัมพูชาในโครงการพระราชทานความช่วยเหลือแก่ประเทศเพื่อนบ้านด้านการศึกษาในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า-กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม รุ่น 8 ระหว่างวันที่ 31 พฤษภาคม - 20 กรกฎาคม 2561 จำนวน 31 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน แบบฝึกการเขียนสะกดคำ จำนวน 7 ชุด และแบบทดสอบ จำนวน 40 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

¹บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนิสิตชาวกัมพูชาด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

This research report is part of the investigation on Developing Spelling Ability of Cambodian Students Using Spelling Exercises

²ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

Department of Thai and Oriental Languages, Faculty of Humanities and Social Sciences, Mahasarakham University, E-mail: n.nutkrittta@gmail.com

*Manuscript received September 3, 2019, revised October 8, 2019 and accepted October 16, 2019

ค่า t - test และ ค่า E.I. ผลการวิจัย พบว่า (1) แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกัมพูชา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.18/83.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 (2) ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกัมพูชาด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีค่าเท่ากับ 0.5606 คิดเป็นร้อยละ 56.06 และ (3) ความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกัมพูชาหลังเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ, นิสิตชาวกัมพูชา, แบบฝึกการเขียนสะกดคำ

Abstract

The purposes of this study were to develop and find the effectiveness of spelling exercises designed for the Cambodian students with an efficiency of 80/80, to investigate the efficiency index of learning management pertaining to spelling of the Cambodian students, and to compare the spelling ability of the Cambodian students before and after the implementation of the spelling exercises. The sample of this study chosen by purposive sampling included 31 Cambodian students under Her Royal Highness Princess Maha Chakri Sirindhorn's Education Projects for neighboring countries batch #8 studying at Mahasarakham University from May 31 to July 20, 2018. The research tools were seven lesson plans, seven spelling exercises, and a post test with 40 test items. Statistics for data analysis included mean, standard deviation, t -test, and E.I. The findings were as follow: (1) The spelling exercises for the Cambodian students had an efficiency of 79.18/83.63 which corresponded to the set efficiency of 80/80; (2) The efficiency index of learning management about spelling through the use of spelling exercises for the Cambodian students was 0.5606 which equaled to 56.06 percent; and (3) The spelling ability of the Cambodian students after learning through the use of spelling exercises was statistically significant higher at .05 level

Keywords: Developing Spelling Ability, Cambodian Students, Using Spelling Exercises

บทนำ

ในกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีทักษะการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียนได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพในบรรดาทักษะทั้ง 4 ทักษะดังกล่าว การเขียนถือเป็นทักษะการส่งสารที่สำคัญที่จะต้องใช้ความระมัดระวังในการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เนื่องจากการเขียนสะกดคำมีความจำเป็นและเป็นพื้นฐานสำคัญในการเขียนเพื่อการสื่อสารต่อไปและหากสะกดคำผิดอาจทำให้การติดต่อสื่อสารผิดพลาดหรือทำให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผลได้ ดังที่ วรณี โสมประยูร (2539, หน้า 156) เสนอว่าการสะกดคำเป็นพื้นฐานในการเขียน เพราะต้องสะกดคำให้ถูกต้องก่อนจึงจะสามารถเขียนประโยคและเรื่องราวได้ ถ้าสะกดคำผิดจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวของผู้อื่นและแสดงให้ผู้อื่นเข้าใจความคิดของตนเองได้ ดังนั้น ควรเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียตั้งแต่เริ่มเรียน เพื่อช่วยให้รู้จักคำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้เด็กใช้คำได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ สุธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ (2522, หน้า 24) กล่าวว่า การเขียนสะกดคำผิดพลาด หรือพลิกแพลงรูปแบบ

การเขียนให้ผิดเพี้ยนไปจากมาตรฐานจะโดยจงใจหรือไม่ก็ตาม จัดได้ว่าเป็นโทษอย่างมหันต์ทั้งผู้อ่านและผู้เขียน เพราะจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความผิดพลาดไป และอาจสร้างความเข้าใจผิดจนเกิดความเสียหายแก่บุคคลและทรัพย์สินได้สมบูรณ์

นอกจากนี้ กรมการฝึกหัดครู (กรมการฝึกหัดครู, 2524, หน้า 193) สรุปเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนไว้ 7 ประการ คือ (1) ใช้แนวเทียบผิด (2) ไม่สนใจในการเขียนว่าถูกหรือผิด (3) ไม่ศึกษาว่าคำใดเขียนอย่างไร (4) มีการแก้ไขภาษาและพจนานุกรม (5) ขาดการฝึกฝนโดยเฉพาะการเขียนตามคำบอก (6) เห็นแบบแผนที่ไม่ถูกต้องอยู่ตลอดเวลา และ (7) ขาดความรู้ในเรื่องรูปศัพท์เดิม สอดคล้องกับ รัชนิ ศรีไพรวรรณ (2527, หน้า 10-12) กล่าวว่า ปัญหาและอุปสรรคในการเขียนมีสาเหตุมาจากนักเรียนนำภาษาพูดมาใช้ในภาษาเขียน การใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมาะสมในการเขียน การใช้ภาษาที่ห้วนไม่สละสลวย การใช้ภาษาไม่ถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล ขาดการจัดลำดับความคิด เวลาเรียนนักเรียนไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้เกิด

ความเบื่อหน่ายในการเรียน

วิธีแก้ไขสาเหตุการเขียนสะกดคำผิด จำเป็นต้องมีสื่อในการสอนเพื่อการฝึกทักษะทางภาษาที่มีประสิทธิภาพ คือ แบบฝึกทักษะ ดังที่ จาง หยุง หยุง (2559, หน้า 469-470) มีความเห็นว่า การที่ผู้เรียนจะเกิดทักษะการเขียนสะกดคำอย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องได้รับการฝึกฝนและปรับปรุงแก้ไขความบกพร่องต่าง ๆ อยู่เสมอ ครูสอนภาษาไทย จำเป็นต้องปรับปรุงลักษณะการจัดการเรียนการสอน และเลือกใช้สื่อเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งมีผู้เสนอแนะ กิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจวิธีหนึ่งคือ การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

มหาวิทยาลัยมหาสารคามเป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา นิสิตที่เข้าศึกษามีทั้งระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา อีกทั้งยังมีการกิจในโครงการบริการวิชาการ โดยความร่วมมือระหว่างรัฐบาลประเทศกัมพูชากับมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปัจจุบันมีนิสิตชาวกัมพูชาในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานความช่วยเหลือแก่ประเทศเพื่อนบ้าน รุ่น 8 โดยสาขาวิชา

ภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ผู้วิจัยเป็นอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาการอ่าน และการเขียนสำหรับนิสิตชาวกัมพูชา เรียนวันจันทร์-เสาร์ วันละ 3 ชั่วโมง เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 120 ชั่วโมง

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยพื้นฐานให้แก่ นิสิตชาวกัมพูชา ในโครงการพระราชทานความช่วยเหลือแก่ประเทศเพื่อนบ้านด้านการศึกษาของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (รุ่น 8) ปีการศึกษา พ.ศ. 2561 ซึ่งมาเรียนเตรียมความพร้อมทางภาษาไทย ที่มหาวิทยาลัยมหาสารคามก่อนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในประเทศไทย วิชาพื้นฐานที่เรียน ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน

ผู้วิจัยพบว่า นิสิตชาวกัมพูชาส่วนใหญ่ยังเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะการเขียนสะกดคำที่มีพยัญชนะตัวสะกดใช้หลายตัวในมาตราเดียวกัน ผู้เรียนเกิดความสับสนไม่แน่ใจ เขียนผิด ส่งผลให้การติดต่อสื่อสารบกพร่อง ผิดพลาด และไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้อ่านและผู้ฟังไม่เข้าใจความหมาย และยังส่ง

ผลกระทบต่อการเรียนในรายวิชาอื่น ๆ อีกด้วย ดังนั้น การเขียนสะกดคำจึงเป็นปัญหาสำคัญที่ผู้สอนจำเป็นต้องเร่งแก้ไข ปรับปรุง และพัฒนาทักษะการเขียนของนิสิตชาวกำแพงเพชรให้ถูกต้อง โดยฝึกฝนให้ชำนาญด้วยการสร้างหรือพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อช่วยแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้สอนประสบปัญหา จึงได้พัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนสะกดคำ สำหรับนิสิตชาวกำแพงเพชร เพื่อให้นิสิตได้ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำให้เกิดความชำนาญ และเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูงต่อไป จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกำแพงเพชรที่เรียนรายวิชาการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนิสิตชาวกำแพงเพชร ประจำปีการศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชาวกำแพงเพชรตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำของนิสิต

ชาวกำแพงเพชรด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกำแพงเพชรก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้แบบฝึกการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกำแพงเพชรในโครงการพระราชทานความช่วยเหลือแก่ประเทศเพื่อนบ้าน ด้านการศึกษาในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นิสิตชาวกำแพงเพชรมีความสามารถในการเขียนสะกดคำสูงขึ้น
3. ได้ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกำแพงเพชรก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ โดยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้กำหนดขอบเขตของการศึกษา คือ

1. ขอบเขตประชากร และกลุ่ม เป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนิสิตชาวกำแพงเพชรในโครงการพระราชทานความช่วยเหลือแก่ประเทศเพื่อนบ้านด้านการศึกษาในสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม รุ่น 8

2. ขอบเขตระยะเวลา

ระหว่างวันที่ 31 พฤษภาคม - 20 กรกฎาคม 2561 จำนวนทั้งหมด 31 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ซึ่งตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น ตัวแปรต้น คือ แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการเขียนสะกดคำ

3. ขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับรายวิชาทักษะการอ่านและการเขียน (0161 130) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หลักสูตร ปี 2560 คำอธิบายรายวิชา มีดังต่อไปนี้ ทักษะการอ่านและการเขียนเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การอ่านคำและข้อความสั้น ๆ การเขียนคำและแต่งประโยคที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้วิจัยได้อาศัยคำอธิบายรายวิชาดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ 7 แผน 21 ชั่วโมง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	เรื่องคำประวิสรรชนีย์และคำไม่ประวิสรรชนีย์	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	เรื่องคำพ้องเสียงพ้องรูป	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	เรื่องคำที่มีตัวการันต์	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	เรื่องการเขียนคำพ้องชนะต้น	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	เรื่องคำที่มีปัญหาเกี่ยวกับตัวสะกด	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	เรื่องคำที่มีอักษรนำ	จำนวน 3 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	เรื่องคำควบกล้ำ	จำนวน 3 ชั่วโมง

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดเวลาในการวิจัย ตั้งแต่เดือน พฤษภาคม - กรกฎาคม 2561 ใช้เวลาในการเรียนจำนวน 21 ชั่วโมง ซึ่งรวมเวลาในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และหลักสูตรภาษาไทย
2. กำหนดกลุ่มประชากร
3. เก็บรวบรวมข้อมูลจากงานเขียนของนิสิต
4. วิเคราะห์ข้อมูล
5. สร้างแบบฝึกตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ
6. ทดลองใช้กับนิสิตชาวกัมพูชาทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
7. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึก
8. เรียบเรียงสรุปผล และอภิปรายผล

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชาวกัมพูชา ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีการวิเคราะห์

ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการเก็บข้อมูลการทดสอบก่อนเรียน การทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำ และการทดสอบหลังเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 31 คน โดยให้นิสิตชาวกัมพูชาทดสอบก่อนเรียนในเวลา 1 ชั่วโมง แล้วจึงจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชาวกัมพูชา ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ จำนวน 7 แผน แผนละ 3 ชั่วโมง พร้อมกับเก็บคะแนนในแบบฝึกการเขียนสะกดคำทั้ง 7 ชุด ซึ่งเป็นการประเมินย่อยของแต่ละแผน จากนั้นให้นิสิตชาวกัมพูชาทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินผลความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกัมพูชา ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 คะแนนแบบฝึกหัดในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

เลขที่	คะแนนแบบฝึกหัด							รวม ทั้งหมด
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	ชุดที่ 7	
1	7	9	18	3	17	11	12	77
2	3	7	14	9	17	16	14	80
3					15		15	30
4	10	8	19	9	19	15	15	95
5	10		18	6		11		45
6	9	10	17	6	18	14	13	87
7	10	9				16		35
8			14	10	16	17		57
9	10	7	20	9	19	12	7	84
10	10	7		9	20	19	14	79
11	6	5	17	5	13	8	14	68
12	4		14	9	9	14		50
13	9		12	8	17	17	9	72
14	7	9			20		12	48
15	9					12	12	33
16	8	7		7	14	16		52
17	10		16	6	15	12		59
18	6			8	17	16		47
19	10	8	18	10	17	16	16	95
20	10	7	14	8	20	17	16	92
21	9	6	19	8	19	14	15	90
22	5	9		9	17	17	15	72

เลขที่	คะแนนแบบฝึกหัด							รวม ทั้งหมด
	แผนที่ 1	แผนที่ 2	แผนที่ 3	แผนที่ 4	แผนที่ 5	แผนที่ 6	แผนที่ 7	
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	ชุดที่ 7	
23	9	8		7	16	15	15	70
24	9					12	15	36
25	9					18	17	44
26	8		20	9	19	18	17	91
27	10	8	15	7	16	20	11	87
28	9	9			18	14	16	66
29	10	8	20	9	19	18	19	103
30	6			10	11	16		43
31	10		20	9	19	15	18	91
รวม	242	141	305	190	437	436	327	2078
N	29	18	18	24	26	29	23	-
คะแนนเต็ม	10	10	20	10	20	20	20	110
μ	8.344	7.833	16.94	7.917	16.81	15.03	14.22	87.094
σ	1.97	1.21	2.50	2.35	2.69	2.70	2.73	2.31
ร้อยละ	79.18							

จากตารางดังกล่าว พบว่า คะแนนของนิสิตชาวกัมพูชาที่เรียนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 87.094 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.31 คิดเป็นร้อยละ 79.18 นั่นคือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_p) จึงมีค่าเท่ากับ 79.18

ตารางที่ 2 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน	เลขที่	ก่อนเรียน	หลังเรียน
2	21	33	20	32	36
3	17	36	21	28	34
4	27	25	22	24	32
5	24	37	23	27	34
6	17	34	24	25	36
7	26	33	25	26	32
8	26	36	26	29	36
9	24	33	27	27	32
10	27	32	28	31	31
11	24	36	29	27	37
12	28	32	30	24	32
13	25	34	31	26	36
14	22	33	รวม	778	1037
15	16	30	คะแนนเต็ม	40	40
16	19	29	μ	25.10	33.45
17	28	31	σ	3.82	2.60
18	26	35	ร้อยละ	62.75	83.63
19	30	34			

จากตารางดังกล่าว พบว่า ผลการทดสอบก่อนการฝึกเขียนสะกดคำ ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 25.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.82 คิดเป็นร้อยละ 62.75 และผลการทดสอบ หลังการฝึกเขียนสะกดคำ ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 33.45 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เท่ากับ 2.60 คิดเป็นร้อยละ 83.63 นั่นคือ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) จึงมีค่าเท่ากับ 83.63

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวักมพูชาให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ผู้วิจัยวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวักมพูชาให้เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ โดยการวิเคราะห์จากคะแนนการปฏิบัติระหว่าง

เรียนและการทำแบบทดสอบหลังเรียน แต่เนื่องจากนิสิตชาวักมพูชาได้ทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำเป็นบางชุดจึงทำให้ไม่สามารถหาค่าเฉลี่ยของแบบฝึกในครั้งเดียวได้ ผู้วิจัยจึงต้องนำคะแนนของแต่ละแบบฝึกการเขียนสะกดคำมาหาค่าเฉลี่ยก่อน จากนั้นค่อยหาค่าเฉลี่ยรวมของทุกแบบฝึกการเขียนสะกดคำอีกครั้ง ส่วนการทดสอบหลังเรียนก็เป็นไปตามปกติของนิสิตชาวักมพูชาทำแบบทดสอบทุกคน ผลที่ได้ปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

การประเมิน	คะแนนเต็ม	μ	σ	ร้อยละ
ระหว่างเรียน (E_1)	110	87.094	2.31	79.18
หลังเรียน (E_2)	40	33.45	2.60	83.63
ประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวักมพูชา (E_1/E_2) เท่ากับ 79.18/83.63				

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนประเมินระหว่างเรียน ซึ่งเป็นคะแนนที่ได้จากแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่นิสิตชาวักมพูชาได้ทำ (E_1) รวม 110 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 87.094 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.31 คิดเป็นร้อยละ 79.18 ส่วนคะแนนหลังเรียน (E_2) รวม 40 คะแนน ได้คะแนนเฉลี่ย 33.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.60 คิดเป็นร้อยละ 83.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกำแพงเพชร

ผู้วิจัยวิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกำแพงเพชร ด้วยการวิเคราะห์จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 วิเคราะห์หาดัชนีประสิทธิผล (E.I.)

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน		ดัชนีประสิทธิผล
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
31	40	778	1037	0.5606

จากตารางที่ 4 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกำแพงเพชร มีค่าเท่ากับ 0.5606 คิดเป็นร้อยละ 56.06

ตอนที่ 4 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ ทั้งก่อนเรียนและหลังการเรียนรู้อยู่ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ ทั้งก่อนเรียนและหลังการเรียนรู้อยู่ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ ด้วยการวิเคราะห์จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ดังปรากฏในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 5 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ

คะแนนทดสอบ	N	μ	σ	df	t
ก่อนเรียน	31	25.10	3.82	31	14.98*
หลังเรียน	31	33.45	2.60		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ค่าวิกฤติของ t ที่ระดับ .05 , df 31 = 1.697)

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของนิสิตชาวกำแพงเพชรในการเรียนรู้ ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชาวกัมพูชา ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชาวกัมพูชา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.18/83.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชาวกัมพูชา ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีค่าเท่ากับ 0.5606 คิดเป็นร้อยละ 56.06

3. ความสามารถในการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชาวกัมพูชาหลังเรียน ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สูงวก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชาวกัมพูชา ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ดังนี้

1. แบบฝึกการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชาวกัมพูชา มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.18/83.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 หมายความว่า นิสิตชาวกัมพูชาได้คะแนนเฉลี่ยจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียนในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ และในแต่ละครั้งที่ฝึกการเขียนสะกดคำ ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ คิดเป็นร้อยละ 79.18 โดยค่าดังกล่าวคิดจากการนำค่า E_1 ของแบบฝึกการเขียนสะกดคำทุกชุดมารวมกันแล้วจึงหาค่าเฉลี่ยอีกครั้งหนึ่งจึงได้ค่าเฉลี่ยดังกล่าวคือ 79.18 ที่เป็นเช่นนี้เพราะนิสิตชาวกัมพูชาทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำไม่ครบทั้ง 7 ชุด ดังนั้น ในแต่ละชุดจึงมีจำนวนคนทำแบบฝึกดังกล่าวไม่เท่ากัน จึงต้องแยกหาค่า E_1 ของแต่ละชุดก่อนแล้วจึงนำมาคิดรวมกันและหาค่าเฉลี่ยอีกครั้งซึ่งจะได้ค่า E_1 ที่มีความเที่ยงตรงกว่าและจากการทดสอบหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 83.63 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกการเขียนสะกดคำที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดคือ 80/80 ทั้งนี้เป็นเพราะแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีการสร้างตามลำดับขั้นตอน มีการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ มีการประเมินคุณภาพ

ของแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกการเขียนสะกดคำตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญทำให้แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกการเขียนสะกดคำดังกล่าวมีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้จริง อันจะทำให้นิสิตชาวกัมพูชาได้รับความรู้ และได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ อีกทั้งยังได้สร้างเจตคติที่ดีต่อการฝึกการเขียนสะกดคำ รวมถึงยังส่งผลต่อผลการเรียนรู้และการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำให้สูงขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิรันดร์ วิไลรัตนกุล (2553) วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อแก้ไขการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 70/70 ได้ค่าประสิทธิภาพ 81.08/81.53 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ ศรีพยาด (2553) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.90/86.75 แสดงว่าแบบฝึกการเขียนสะกดคำมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วัลยา อ่อนองโพธิ์ (2557) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตราตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง คำนำ คำชี้แจง สารบัญ วัตถุประสงค์ (มาตรฐาน/ผลการเรียนรู้) แบบทดสอบก่อนเรียนกิจกรรมการฝึกแผนการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบหลังเรียน ได้แก่ ชุดที่ 1 มาตราแม่ง ชุดที่ 2 มาตราแม่อว ชุดที่ 3 มาตราแม่เกย ชุดที่ 4 มาตราแม่ม โดยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 92.47/93.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 90/90 ที่กำหนดไว้

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชาวกัมพูชา ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีค่าเท่ากับ 0.5606 แสดงให้เห็นว่า นิสิตชาวกัมพูชา

ที่ฝึกการเขียนสะกดคำ ด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้และฝึกทักษะการเขียนสะกดคำคิดเป็นร้อยละ 56.06 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราวรรณ มีมาก (2559) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึกทักษะ ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีประสิทธิผลของกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบแบบฝึกทักษะด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 0.7970 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 79.70

3. ความสามารถในการเขียนสะกดคำของนิสิตชาวกำแพงเพชรหลังเรียนด้วยแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกการเขียนสะกดคำที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีคุณภาพสามารถใช้ในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำให้แก่ นิสิตชาวกำแพงเพชรได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นีรอนันท์ วิไลรัตน์กุล (2553) วิจัย

เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำสำหรับนักศึกษาชาวต่างประเทศนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐฐากร สอนทะ (2554) ได้ทำวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทยในบัญชีคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง การเขียนสะกดคำภาษาไทยในบัญชีคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยาภรณ์ วันมี (2558) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัย พบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

1. ควรแบ่งกลุ่มในการเรียน โดยให้นิสิตที่มีความสามารถระดับเก่งสอนนิสิตที่มีความสามารถระดับอ่อน เพื่อให้เกิดการช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่มนิสิตที่เรียนเก่งและเรียนอ่อน เนื่องจากนิสิตที่เรียนอ่อนอาจไม่กล้าซักถามกับผู้สอนโดยตรง การปรึกษาหารือ

ช่วยเหลือกันระหว่างนิสิตเรียนเก่งและเรียนอ่อนอาจช่วยลดปัญหาได้

2. ควรให้นิสิตได้ฝึกการเขียนสะกดคำอย่างต่อเนื่อง และควรให้นิสิตทำแบบฝึกการเขียนสะกดคำให้ครบทุกชุด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรออกแบบชุดการฝึกการเขียนสะกดคำให้มีรูปแบบที่หลากหลาย

2. ควรออกแบบให้ชุดการฝึกการเขียนสะกดคำให้มีรูปแบบการเขียนสะกดคำอย่างน้อย 1 ครั้ง ต่อ 1 ชุด

3. ควรเพิ่มจำนวนชุดการฝึกในแต่ละเรื่องเพื่อให้ นิสิตชาวกำแพงเพชรได้มีโอกาสในการฝึกที่มากกว่าเดิม

บรรณานุกรม

- กรมการฝึกหัดครู. (2524). รายงานการประชุมปฏิบัติการเรื่องจรรยาบรรณครู. กรุงเทพฯ:
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- จาง หลิง หลิง. (2559). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย สำหรับนักศึกษาจีน
ชั้นปีที่ 3. *Veridian E-Journal, Silpakorn University* (ฉบับภาษาไทย สาขา
มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์ และศิลปะ), 9(2).
- จิรวรรณ มีมาก. (2559). การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบ
ฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ณัฐฐากร สอนทะ. (2554). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำภาษาไทยในบัญชีคำพื้นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองศิลปศาสตรมหา
บัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- นिरานันท์ วิไลรัตนกุล. (2553). การพัฒนาแบบฝึกเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดในการเขียนสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศระดับกลางในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษ
ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปิยาภรณ์ วันมี. (2558). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. (2527). การสอนกลุ่มทักษะ 1 (ภาษาไทย). นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- วรรณิ โสมประยูร. (2539). การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วัลยา อ่อนองโพธิ์. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ เรื่อง มาตรา
ตัวสะกด โดยใช้แผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สมพงษ์ ศรีพยาด. (2553). การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. (2522). การเขียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.